

Eerste Kamer der Staten-Generaal
Vaste Commissie voor Financiën
t.a.v. plaatsvervangend griffier mw. mr W.A.J.M. van Dooren
Postbus 20017
2500 EA DEN HAAG

Onze referentie
2018-00024175/RFENT

Den Haag
21 juni 2018

Betreft
Wet herstel en afwikkeling van verzekeraars

Geachte mevrouw Van Dooren,

Onlangs is het wetsvoorstel 'Wet herstel en afwikkeling van verzekeraars' met nummer 34842 naar u gezonden. Met het oog hierop brengt het Verbond van Verzekeraars graag de volgende punten onder uw aandacht.

Wij ondersteunen het streven naar een versterking en actualisering van het herstel- en afwikkelingskader voor verzekeraars. Het is goed dat het toekomstige kader voorziet in een aantal mogelijkheden om de belangen van polishouders nog beter te borgen: (1) opstellen (ex ante) voorbereidend crisisplan door verzekeraar, (2) opstellen (ex ante) afwikkelingsplan door DNB, (3) nieuwe bevoegdheid van de curator om in een faillissement voorschotbedragen te kunnen uitkeren en (4) hoog voorrecht in faillissement voor polishouders voor (aanvullende) schadevergoeding.

Een geloofwaardig kader kan een bijdrage leveren aan het vertrouwen in de verzekeringssector en in het bijzonder de bescherming van polishouders, indien een verzekeraar onverhoopt in de problemen mocht raken. Naast het belang van de polishouders is het dus ook in het belang van de verzekeringssector zelf. Een dergelijk herstel- en afwikkelingsregime is het sluitstuk van een robuust toezichtraamwerk voor verzekeraars, dat uiteraard op zichzelf al de kans op een falen van een verzekeraar heel klein moet maken en ook al in een aantal mechanismen voorziet dat bij een falen van een verzekeraar de schade zo beperkt mogelijk houdt. Het is van groot belang dat voor iedereen helder is dat het voorstel niet leidt of kan leiden tot extra kapitaaleisen.

Er zijn wel zorgen over het gelijke Europese speelveld aangezien Nederland hiermee voorop loopt ten opzichte van de meeste andere Europese landen. Idealiter zou er op Europees niveau een gemeenschappelijk kader moeten worden vastgesteld op basis van minimumharmonisatie. Hierover wordt ook gesproken. Wij zouden graag zien dat er hiermee vaart wordt gemaakt.

We onderschrijven dat het voorbereidende crisisplan ervoor dient te zorgen dat een verzekeraar in financieel gezonde tijden nadenkt over de te nemen stappen voor de situatie waarin zijn financiële positie ernstig verslechtert. Het doel van het plan is om oplossingen te onderzoeken en beschikbaar te hebben voor mogelijke crisis en het plan gaat in op de financiële, operationele en juridische haalbaarheid van deze oplossingen; dit is al gemeengoed voor grote verzekeraars.

Belangrijk daarbij is dat de wetgever bevestigt dat een voorbereidend crisisplan aan de orde komt bij een aanzienlijke verslechtering van de financiële positie op basis van Solvency II regels en ter voorkoming van een overschrijding van de wettelijke kapitaaleisen, dus het solvabiliteitskapitaalvereiste (SKV) en het minimumkapitaalvereiste (MKV). De wetgever laat het vervolgens over aan de verzekeraar om te bepalen of een eigen solvabiliteitsnorm past in het voorbereidend crisisplan. Dit lijkt ons juist en is in lijn met de Solvency II regelgeving. Het kan immers niet zo zijn dat dit wetsvoorstel nieuwe solvabiliteitscriteria introduceert die niet in lijn zijn met de Europese regels die gelden voor verzekeraars in een going concern situatie. U kunt de minister wellicht vragen dit te bevestigen.

Voorts is van groot belang dat bij het afwikkelbaar maken van verzekeraars er ruimte en oog moet zijn voor efficiency. Bij dat laatste speelt DNB een belangrijke rol omdat zij volgens het voorstel een forse mate van beoordelingsvrijheid heeft bij het geven van een aanwijzing om wezenlijke belemmeringen voor afwikkelbaarheid weg te nemen. Terecht merkt de minister op dat balans moet worden gezocht tussen het binnen afzienbare termijn realiseren van afwikkelbaarheid en het voorkomen van onevenredige gevolgen voor de verzekeraar. Wij zouden graag de duidelijke toezegging van de minister krijgen dat resolutieoverwegingen en het opstellen van een ex ante afwikkelplan geen onnodige belemmeringen mogen vormen voor een efficiënte bedrijfsvoering en dat met het opleggen van dergelijke maatregelen dus uiterst terughoudend moet worden omgegaan. Het is belangrijk om te benadrukken dat het opleggen van dergelijke maatregelen uiteindelijk vaak zal leiden tot inefficiënties in going-concern en daarmee tot extra kosten. Dit terwijl de sector zich de laatste jaren heeft toegelegd op kostenbesparingen en dit ook in de komende jaren zal moeten blijven doen.

In algemene zin staan wij niet negatief ten opzichte van een bepaalde mate van financiering van het afwikkelingsregime door de Nederlandse verzekeringssector. Wij vinden de voorgestelde ex-post regeling echter te eenzijdig. Dit financieringsmodel gaat voorbij aan het feit dat met ordentelijke afwikkeling van verzekeraars ook een breder maatschappelijk doel is gediend, breder dan de verzekeringssector zelf. Met het uitkeren van gelden aan polishouders bij afwikkeling moet dan ook terughoudend worden omgegaan om te voorkomen dat de sector zich geconfronteerd ziet met hoge lasten waar men feitelijk part noch deel aan heeft gehad.

Wij zijn graag bereid deze brief mondeling toe te lichten in een gesprek.

Met vriendelijke groet,

H.L. De Boer